

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Petra Šuránka v právní věci žalobce: **A. Š.**, zastoupeného Mgr. Terezou Rudolfovou, advokátkou, sídlem Generála Františka Moravce 232, Čáslav, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2023, č. j. MSK 120226/2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 10. 2024, č. j. 19 A 40/2023-64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Městský úřad Bohumín rozhodnutím ze dne 8. 8. 2023 uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, porušením § 4 písm. a) téhož zákona, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 16. 5. 2023 v 15.40 hod. řídil v obci Bohumín, část Skřečůň, po ul. Na Hrázi poblíže domu č. p. 350 ve směru k ul. Za Věží nemotorové vozidlo – jízdní kolo Vautron a při míjení stojící jízdní soupravy složené z motorového vozidla Škoda Roomster a přívěsu Temared, v důsledku toho, že se nechoval ohleduplně, aby svým jednáním neohrožoval majetek jiných osob, a své chování nepřizpůsobil zejména dopravně technickému stavu pozemní komunikace a situaci v provozu na pozemních komunikacích, levým koncem řídítek narazil do levého vnějšího zrcátka stojícího vozidla Škoda. Za uvedený přestupek žalobci uložil pokutu ve výši 1 500 Kč. Odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Ostravě shora označeným rozsudkem zamítl. Krajský soud nepovažoval za potřebné provádět důkaz

žalobcem předloženou fotografií a odborným posudkem z oboru mechanoskopie, neboť byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, čímž správní orgán dostal své povinnosti plynoucí z § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Podkladem rozhodnutí správních orgánů byl zejména protokol o nehodě v silničním provozu, jehož součástí je i ohledání místa dopravní nehody, plánek místa dopravní nehody, fotodokumentace, výpověď žalobce, výpověď svědka A. M. a podaná vysvětlení obou účastníků dopravní nehody. Krajský soud se ztotožnil se žalovaným v otázce prokázání, že žalobce přestupek spáchal. Mohl a měl sesednout z jízdního kola a osobní vozidlo s přívěsem obejít, rozhodl se však pokračovat v jízdě, při které došlo ke střetu levého řídítka jízdního kola a levého bočního zpětného zrcátka vozidla Škoda. K námitce neodpovídající výšky poškození vůči výšce řídítek jízdního kola krajský soud poukázal na odpružení přední vidlice. Rozdíl ve výškách byl dle jeho názoru způsoben zatížením jízdního kola cyklistou. Ve shodě se správními orgány krajský soud považoval za prokázaný střet mezi vozidlem a jízdním kolem, a to z protokolu o nehodě, jehož součástí je ohledání místa dopravní nehody, a především pak z fotodokumentace a dále z výpovědi svědka. Z fotodokumentace je patrné malé množství červené barvy odpovídající barvě zrcátka na levém řídítku jízdního kola.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ve které nejdříve zrekapituloval dosavadní průběh řízení a následně se ohradil proti chybnému posouzení věci, zhodnocení důkazů a prověření stanovisek stran sporu ze strany krajského soudu, který se zcela ztotožnil s předchozími chybnými rozhodnutími správních orgánů. To se týká např. stěžovatelem navrženého prošetření děje a možného vzniku poškození zpětného zrcátka odborníkem z oboru mechanoskopie, které odmítl rovněž krajský soud. Všechny orgány rozhodující ve věci tak při svém rozhodování vyšly z tvrzení řidiče automobilu, který je sám nevěrohodnou osobou. Žalovaný se pasoval do role odborníka a sám posoudil důvod odlišnosti výšky řídítek kola a výškového umístění poškození. Jeho závěr však nemá oporu ve zjištění na místě a opírá se pouze o tzv. logický úsudek, aniž by zohlednil vysvětlení žalobce a možnost vypnutí odpružení. Zjištění žalovaného stěžovatel považuje za nedostatečné, důkazy řádně nevyhodnocené a jeho námitky nevypořádané, což činí rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným. Rovněž krajský soud se nevypořádal se stěžovatelovými námitkami týkajícími se důkazu o postavení vozidla po nehodě včetně tvrzení o vyloučení možnosti míry poškození laku. Závěr soudu stran údajného odpružení řídítek považuje stěžovatel za nedostatečný a neprokazatelný.

[4] **Žalovaný** navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Podle § 104a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), Nejvyšší správní soud odmítne pro nepřijatelnost kasační stížnost ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[6] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, která se uplatní také v nyní posuzované věci (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021,

pokračování

č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS). Kasační stížnost je přijatelná v případech, k nimž se judikatura doposud nevyjádřila, v nichž existuje judikatura rozporná (nejednotná), nebo je potřeba učinit judikaturní odklon. Dále je kasační stížnost přijatelná rovněž v případech zásadního pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2021, č. j. 10 As 154/2021-23, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2021, č. j. 9 As 144/2021-31).

[7] Stran přesahu vlastních zájmů z pohledu výše uvedených kritérií stěžovatel v kasační stížnosti nic netvrdil. Uplatněné kasační námitky neobsahují žádné důvody, které by mohly založit přesah vlastních zájmů stěžovatele, natož přesah svým významem podstatný. Nejvyšší správní soud v napadeném rozsudku krajského soudu rovněž neshledal žádná pochybení zásadního rázu, která by mohla mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[8] Ke stěžovatelovým námitkám týkajícím se nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci Nejvyšší správní soud uvádí, že otázkou zjišťování skutkového stavu v řízeních o přestupcích se opakovaně v minulosti zabýval, např. v usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS. V něm Nejvyšší správní soud vyslovil, že správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je pro řízení o přestupku zásadní, zda správní orgány opatří takovou sadu důkazů, z níž lze po jejich řádném zhodnocení učinit závěr o tom, že se obviněný skutku dopustil a zároveň neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS, bod 44, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2024, č. j. 3 As 142/2022-23, bod 17, či recentní usnesení Nejvyššího správní soudu ze dne 4. 4. 2025, č. j. 8 As 124/2024-50, bod 14).

[9] V souladu s výše citovanou judikaturou krajský soud dospěl k závěru, že skutkový stav byl v daném případě zjištěn dostatečně a v řízení nevznikly důvodné pochybnosti, které by vyvolaly potřebu provádění dalšího dokazování. Správní orgány při rozhodování vycházely především z protokolu o nehodě v silničním provozu, jehož součástí je i ohledání místa dopravní nehody, plánu místa dopravní nehody, fotodokumentace, výpovědi stěžovatele a výpovědi svědka A. M. Uvedená kombinace podkladů poskytla dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu. Nevznikly-li o skutkovém stavu důvodné pochybnosti, nebyly správní orgány povinny provádět další důkazy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48).

[10] Úkolem krajského soudu bylo vypořádat se právě s tím, zda žalovaný dostatečně zjistil stav věci, resp. zda k jeho závěru postačovaly důkazy, na kterých bylo rozhodnutí založeno, a své závěry dostatečně odůvodnit, což krajský soud učinil. Skutkový stav považoval za dostatečně zjištěný. Shledal proto nadbytečným provedení důkazu fotografií předloženou stěžovatelem na jednání dne 22. 10. 2024 a důkaz odborným posouzením z oboru mechanoskopie. Rovněž odmítnutí provedení důkazu pro jeho nadbytečnost

z důvodu dostatečného prokázání v dosavadním řízení je v souladu s judikaturou (viz citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 24/2015-71, bod 48, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS, ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 554/2018-31, nebo ze dne 11. 12. 2024, č. j. 10 As 197/2024-44). Nejvyšší správní soud potvrzuje zbytnost dalšího dokazování, jelikož již z uceleného souhrnu důkazů ze správního řízení plyne naplnění znaků skutkové podstaty vytýkaného přestupku.

[11] Krajský soud též správně upozornil na nutnost posuzovat prvostupňové a druhostupňové rozhodnutí jako jeden celek (bod 11 napadeného rozsudku) a obě rozhodnutí tak rovněž posoudil. Správní orgán prvního stupně na základě fotodokumentace porovnal výškové umístění řídítek a poškození a odvodil z něj jednoznačnou možnost otěru řídítka o levé vnější zrcátko (s. 4 prvostupňového rozhodnutí). Žalovaný výškový rozdíl několika desítek milimetrů vysvětlil poukazem na odpruženou vidlici kola, odlišnou pozici kola při focení a jízdě a profil vozovky (s. 4-5 rozhodnutí žalovaného). Krajský soud se se žalovaným ztotožnil (bod 12 napadeného rozsudku). Podklady ve správním spise byly dostatečné ke konstatování možnosti způsobení poškození zrcátka. Za situace, kdy bylo výškové umístění poškození i řídítek zaměřeno a zachyceno ve fotodokumentaci, která společně s ostatními důkazy bez důvodné pochybnosti vyvrací stěžovatelem namítanou nemožnost způsobení takového poškození, je doplnění těchto důkazů logickou úvahou v reakci na stěžovatelovu námitku dostačující.

[12] Námitku nevypořádání se s námitkami týkajícími se důkazu o postavení vozidla po nehodě podle nákresů stěžovatel neuplatnil v žalobě, proto její nevypořádání nemůže založit nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Vzhledem k tomu, že krajský soud rozhodl v souladu s ustálenou a jednotnou judikaturou, která poskytuje dostatečnou odpověď na stěžovatelovy námitky, a nepochybil ani při výkladu hmotného či procesního práva, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je na místě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci (viz již zmiňované usnesení č. j. 9 As 83/2021-28). Žalobce (stěžovatel) neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení se mu tudíž nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 30. dubna 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu